

Ordning gjorde saa megen Skade, voldte Klassehad og Klassestrid. Og vi hørte det ogsaa i Dag. Klassehad og Klassestrid! Som om ikke Klassekamp vilde bestaa, saalænge vi have Klasser og Klassesdeling og Klasseherredømme, og som om vi kunde komme over Klassekampen ved at tale om, at den ikke eksisterede! Nej, den vil bestaa, det kunne de Herrere, og det kunne vi alle desværre være forvissede om, saa længe vi have Klassesdeling og Klasseherredømme.

Den højtærede Indenrigsminister føjede til: Vi maa ud deraf, og derfor maa vi have en Løsning, og det haster, for ellers laver den nuværende Valgordning os alt for mange Socialister. Den højtærede Minister siger „Socialister“, naar han er vred paa os, og han siger „Socialdemokrater“, naar han appellerer til vor Støtte. Vi ere baade Socialister og Socialdemokrater, og den højtærede Minister maa have Lov til selv at raade over, hvilket Udtryk han vil betegne os med. Han var bange for — der siger han gerne Socialister —, at der skulde blive skabt for mange Socialister ud deraf, og derfor gjaldt det om at skaffe en Løsning. De Herrere have stillet sig paa samme Maade, som de bebrejdede de gamle Moderate, at de gjorde, de have været alt for forhippede paa at komme til et Resultat i Stedet for at staa fast, taalmodige og udholdende, paa deres gamle Program. Det er muligt, maaske endog sandsynligt, at de havde haft Udsigt til at gennemføre deres uforfalskede Forslag uden nogen som helst Udskydning eller endog uden nogen som helst Opløsning af Landstinget.

Der blev af den højtærede Minister nævnet de Taler, der holdtes deroppe af de to eller rettere tre Højremænd, der frelst Forliget. Ministerens Opsummeringsmaade er ganske falsk, naar han taler om den Konstellation, der modsatte sig Forliget.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke bruge Ordet „falsk“ i denne Forbindelse.

Borgbjerg: Ja, falsk i objektiv Forstand. Det er urigtigt, ganske urigtigt, naar han fremstiller det som noget saa forfærdeligt, at der var en Konstellation deroppe af gamle Højremænd, Socialister og en radikal, som modsatte sig Forliget. Den Konstellation, som gennemførte Forliget, men som den højtærede Minister glemte at omtale, var, synes jeg, en nok

saa ejendommelig Konstellation. Den bestod af Venstrereformpartiet, gammelmoderate, de Herrers gamle Fjender, frikonservative og af saa mange Højremænd, som vare nødvendige til Forligets Gennemførelse, saa at de andre roligt kunde stemme mod Forslaget, det gjorde ingenting. Højre havde i Forvejen paa et officielt Partimøde højtideligt tilladt sine Medlemmer at stille sig frit. Hvis den højtærede Minister tror at kunne leve længe paa Agitationen ud fra, at det Estrupske Højre og Socialisterne ere gaaede sammen, tager han meget fejl. Nej, den er for gennemskuelig, den opdage Vælgerne for hurtigt. Men med den Motivering, som de Landstingsmænd, den højtærede Minister omtalte, brugte deroppe, ser jeg ikke, hvorledes disse Landstingsmænd skulde kunne have modsat sig Regeringens og Folketingets uforandrede Forslag. Hvad var deres Motivering for at stemme for Forliget? Det var Hensynet til Forsvarssagen. Men hvis Forsvarssagen nødvendiggjorde, at tilstrækkeligt mange Landstingshøjremænd vare med til at løse denne Sag, maatte dog vel ogsaa Hensynet til Forsvarssagen nødvendiggøre, at de havde stemt for det uforandrede Regeringsforslag. Jeg skal her spørge min ærede Kollega, det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen Halsted): Højres Forsvarsvenlighed er vel ikke af den Art, at Partiet nok vil være med til at forsvare et Land, hvor Godsejerne have privilegeret Valgret, men derimod ikke vil være med til at forsvare et Land, hvor Godsejerne ikke have privilegeret Valgret? Men da jeg kan mærke, at Spørgsmaalet er det ærede Medlem for Odense ubehageligt, skal jeg lade Spørgsmaalet gaa videre til Højres Ordfører, saa kan det ærede Medlem slippe for Spørgsmaalet i Dag, han vil sikkert nok faa det andre Steder. Altsaa, Højres Forsvarsvenlighed kan ikke være af en saa besynderlig Art. Nej, hvis de tre Højremænd, der muliggjorde Forligets Gennemførelse i Landstinget, have ment deres Motivering alvorligt og ærligt, maatte de ud fra denne Motivering have stemt for det uforandrede Regeringsforslag. Den Situation kunde Regeringen have udnyttet, og Regeringen har forspildt saavel denne snævre parlamentariske Situation som den almindelige politiske Situation. Denne Regering kunde have benyttet Spliden og Striden i Højre, den kunde have slaet den ene Højregruppe med den anden, benyttet de Fremskridt, den ene Højregruppe bød, til at drive den anden Højregruppe frem med,